

 Paris, 23 rue Racine, aug. 11. 87.

Védem, Dr. Eötvös úr,

Enfin? Végre Agrégé de l'Université
 Vagyok, tegnap jelent meg a concur-
 ry eredménye. Hat hely. Elnélvél
 után végre elöltem. És mily si érrel!
 Első vágó, Barch ur annad évén
 (1885) megvált volt. Az én 67
 concurrens volt, 9 a szibelihez ju-
 tott és csak két lett agrégé.

Uirt „premier” beztos es az első vala
mit egy másik járullásban, de azt
köpém a lycée utáni sokkal gyorsab-
ban járható é. magi. Parisba, ami
esszéitől erősebb. Mit mondának majd
ez eredményhez Budapesten! Ma-
gán sem mertem volna remélni.
Szépembremom Eit erre költ, egyik
számit a Ministèreum maga a
Concours is ény bizonyosára, és
csinái az első év végén persélték

ki munkáját. Számitottak ugyan
ráni, de csak mint halodé, leke-
vél, de amint a fortuneban lancia
kegyes monolta irásbeli oly
látásra volt, hogy az első helyet
foglaltam el, monthogy a pénzü-
eléggi jól állottam ki, meg hogy
far elsőnek.

Közögi érem e jó hirt kár-
mai úrral; most meg sőtlobb
elejeig itt maradtok, azalái

réhány «vre valami jó gyűjtemény
diner, ahol dolgozhatok majd,
míg istán regre tanítsa érem-
tőre - Zövevényem most nagyon
jép lép, legalább annyit mint
egy pesti renosz egyetem tanár-
rár - Budapestem ma még lecs-
E'Ét adhatnék és magyar tanáro-
Eodhatnék - legmélyebb tiple-
letemet kedvő rejőnek -
Mely é'z zori tá'fal hű lant-
Ványa

Ványa